

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Květen
2026*

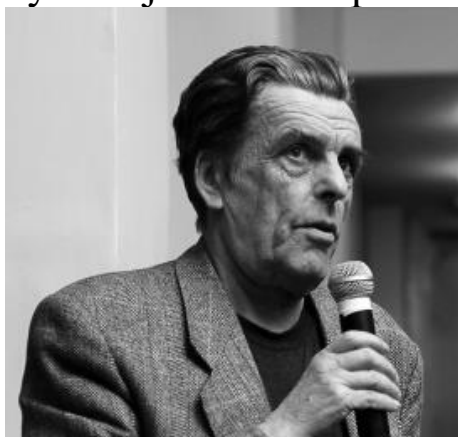
Ročník XXV.

Věřím...amen

Zdánlivě dvě různá slova rámuji Vyznání víry, ale přitom je jejich význam vlastně docela podobný. Slovo amen neznamená „konec“, ale je odvozeno od hebrejského slova, které zahrnuje myšlenku pevnosti, důvěryhodnosti, z něhož mají svůj původ slova jako „přežít, věřit, pevnost, věrnost, jistota, víra...“ Amen pak znamená „pravdivý, opravdu, určitě“, někdy snad odpovídá slovu „ano“ (2Kor 1,20). Tak se tímto slovem uzavírá vyznání víry. „Ano“ vyznání církve je tak ozvěnou, odpovědí na boží „ano“, kterým v posledu není nikdo jiný než Ježíši Kristus, věrný a pravdivý vykladač Boha samého.

Jan Sokol (18. 4. 1936 - 16. 2. 2021)

byl výraznou, ale přitom velice skromnou a uměřenou osobností vyčnívající z české před i polistopadové společnosti, která se těšila

velké autoritě napříč různými proudy. Za svůj dlouhý a vrstevnatý život byl opravdu mnohým a vystřídal řadu povolání a rolí. Mimo jiné byl filosofem, učitelem, překladatelem, matematikem, programátorem, vyučeným zlatníkem, univerzitním profesorem, děkanem, jedním z prvních chartistů, poslancem, ministrem školství, kandidátem na prezidenta, ale také

manželem Františky Patočkové, otcem tří dětí, dědečkem nebo wikipedistou, publicistou, autorem desítek knih a v neposlední řadě křesťanským intelektuálem, který se podílel na ekumenickém překladu Bible a občas pronášel zamyšlení během nedělní bohoslužby v kostele sv. Markéty na Břevnově.

„Svět, ve kterém žijeme, život každého z nás a všechno, na čem nám v tomto životě nejvíc záleží – štěstí, zdraví, láska, děti, přátelství – nic z toho nemáme v rukou, nic z toho si nemůžeme ani koupit, ani zasloužit, ani vydělat. Všechno je dar.“ To Jan Sokol často připomínal. A vděčnost za tento dar provázená důvěrou a nadějí stály v základech jeho bohatého a naplněného života.

V první polovině letošního roku si připomínáme jeho dvě výročí – v dubnu uplynulo 90 let od jeho narození a v únoru pět let od jeho smrti. Přetiskujeme níže jeho nedělní promluvu na text blahoslavenství:

Promluva v bazilice svaté Markéty — čtvrtá neděle v liturgickém mezidobí I. P. 2011 na text Mt 5,1-12a

Dnešní evangelium je jeden z nejslavnějších úryvků Nového zákona a všichni jsme ho mnohokrát slyšeli; ale moc to na nás vidět není. V Matoušově evangeliu je to začátek takzvaného „kázání na hoře“: když se k Ježíšovi sbíhalo příliš mnoho lidí, vystoupil na horu a mluvil ke svým učedníkům. Podle staré tradice to byla „Hora blahoslavenství“, spíš travnaté návrší než hora nad Kafarnaem, odkud je krásný výhled na Genezaretské jezero. Podle svatého Matouše ale jako kdyby to spíš bylo osamělé místo, kde chtěl být Pán Ježíš se svými žáky sám. Tak zvaná „blahoslavenství“, která jsme četli, se v jiné podobě vyskytují i v evangeliu podle Lukáše, kde jsou stručnější, seřazená do dvojic a netvoří součást nějakého většího celku. Můžeme si myslet, že Pán Ježíš o nich hovořil víckrát, anebo že si jeho řeč každý z evangelistů trochu přizpůsobil podle toho, jak jí sám rozuměl.

Už jsem řekl, že v Matoušově evangeliu tvoří tato „blahoslavenství“ začátek většího celku, kapitol 5 až 7, a vlastně začátek Ježíšova kázání vůbec. Dnešní evangelium tak můžeme považovat za jakési úvodní programové prohlášení, a aby si je všichni pamatovali, je to řada krátkých hesel. Všechny začínají slovem „blahoslavení“, kterému dnes moc nerozumíme. Někdy se překládá také jako „blaze vám“ nebo dokonce „šťastní, blažení“. Na každém z těch

překladů něco je. „Blahoslavení“ ovšem vůbec neznamena, že by se takovým lidem dobře žilo, že by se měli dobře, ale že jim Bůh žehná a že se mu líbí. Všimněte si také, jaký je tu rozdíl proti Desateru, které je také vyjádřeno v heslech: Pán Ježíš nenařizuje a nezakazuje, ale naopak chválí a žehná. Nezakazuje, co je v Božích očích špatné, ale vyzvedává, co se Bohu líbí, jaké by nás chtěl mít. Už to první blahoslavenství staví na hlavu naše běžné představy o tom, kdo je na tom dobře a o co se má člověk v životě snažit. Všichni si samozřejmě myslíme, že dobře jsou na tom ti bohatí a žijeme a jednáme podle toho. Jenže Bohu se líbí právě chudí a v Lukášově evangeliu je to řečeno ještě ostřeji: „Blahoslavení chudí, neboť jejich je nebeské království“ a o pár řádků dál „ale běda vám bohatým, neboť vám se už potěšení dostalo“. V Matoušově evangeliu jsou to ovšem „chudí v duchu“, a to musíme vysvětlit. Mnoho povrchních čtenářů si myslelo a myslí, že „chudí v duchu“ nebo „chudí duchem“ jsou hlupáčci a prostácci, kteří toho v hlavě moc nemají. Jenže v řeckém textu není slovo „chudí“, nýbrž něco ještě horšího: doslova „žebráci v duchu“ nebo „žebráci o ducha“. Nejsou to tedy ti, kdo nic nemají, ale ti, kteří před Bohem stojí a žebrají. Prosí o to, co si sami nemohou koupit ani vydělat, ale co mohou jen dostat od Boha. O nic se nederou, nikam se necpou a nevypínají, ale prosí a žebrají, aby jim Bůh dal svého „ducha“.

To, čím první blahoslavenství začalo, se v těch následujících ještě dál rozvíjí. Jak si my představujeme „šťastného“ člověka, můžete vidět všude na reklamách: krásný mladý člověk, kterému nic nechybí a směje se od ucha k uchu. Jenže Bůh je blízko právě těm, kdo pláčou, 1 protože mají svá trápení.

Tady si ovšem musíme dát veliký pozor. Mnozí křesťané si myslí, že se musí tvářit kysele a zachmuřeně, naříkat si a fňukat. Jenže Kristus nikomu nezakazuje, aby byl veselý a šťastný, nikomu nenařizuje, aby se kabonil a mračil. Říká něco úplně jiného: že Bohu jsme blízko právě když šťastní být nemůžeme, protože máme bolest a nějaké trápení. Jsme mu bliž než jindy proto, že je tu větší šance, že se nějak změňme, obrátíme. Blahoslavení nejsou ti, kteří kolem sebe dělají rámus a které je všude slyšet a vidět, ale ti, kteří jsou tiší a pokojní, kteří mají hlad a žízň po spravedlnosti. Blahoslavení nejsou mocní, silní a průbojní, ale naopak milosrdní, kteří mají čisté srdce — kteří nezávidí, nelžou a nepodvádějí. Blahoslavení nejsou ti, kdo se prou a hádají, ale kteří působí pokoj a šíří kolem sebe mír.

Pán Ježíš jistě nebyl žádný revolucionář. Žil v chudobě a zemřel tiše na kříži. Ale umíte si představit větší revoluci, než tohle postavení věcí na hlavu, obrácení našich představ naruby? Prosíme dnes o to, aby nám tato Kristova revoluce, Boží království, které všechny věci staví na hlavu, proniklo do srdce a aby tam zůstalo, i když z kostela odejdeme.

Pozvánky ještě další a různé

Návštěva z Betzingen

Ve dnech 14.-17. května přivítáme milé hosty z partnerského sboru v Betzingen. V pátek bychom s nimi rádi podnikli výlet do Třebíče, v sobotu na Devět skal a do Hlinska. A v sobotu navečer bychom společně byli v parku při zahradní slavnosti a hosté se pak zúčastnili zkoušky pěveckého sboru, se kterým by secvičili pár písní na nedělní bohoslužby. Ty bychom slavili v neděli v Novém Městě a po nich a po obědě by se hosté vydali k domovu. Kdo byste se chtěli zúčastnit některé části společného programu (zvláště sobotního podvečera), přijďte, v případě výletů dejte raději předem vědět na faru.

Blažkov

V neděli 13. září se sejdeme v Blažkově k připomenutí sto let od postavení tamějšího kostela. Od 9.30 bychom slavili bohoslužby, které povede Jan Keřkovský. Po nich by následovalo pohoštění před kostelem a koncert operního pěvce Simeona Hány. Po obědě bychom pak strávili čas u kostela – divadlo pro děti, pak koncertní hraní venku a závěrečná pobožnost. V květnu by měla být venku pozvánka, možnost se přihlásit.

Books & Coffee

„Příznavkyně našeho sboru Zdenka Sokolíčková srdečně zve ve středu 27. května od 18:00 na knižně-influencerské setkání Books & Coffee v novoměstské knihovně. Zdenka představí svou čtenářskou recenzi na tři nedávno vydané knihy, které autorky-ženy napsaly o silných ženských hrdinkách. Přijďte si pro knižní inspiraci na léto.“

Sušenky a pečivo

Děti v průběhu postních nedělí prodávaly sušenky a pečivo a na Ukrajinu vybraly 3.503 Kč, moc děkujeme všem za štědrost i za

laskavost a podporu pekařů milými slovy. Do pečení se zapojilo asi 6 dětí. Peníze jsme poslali na sbírku SOS Ukrajina od Člověka v tísní.

Informace ze sboru

Akce ve sboru květen 2026

6.5.	18.00 - schůze Staršovstva
14.-16.5.	Návštěva z Betzingen
16.5.	17.00 – grilování s hosty z Betzingen
19.5.	9.30 – Kavárnička – Milada Petrovičová – Operní kukátko – opera německá, francouzská a italská
24.5.	10.15 rozhovor s arch. Brychtou
29.5.	Noc kostelů 18.00 - zahájení - O.Ruml 18.10 - koncert - mužský pěvecký sbor Novocantus 19.00 - 21.00 - program pro děti a odvážné dospělé 20.30 - Jitka Malcová - o dobrovolnických cestách Camino Během celého večera prohlídka kostela a prodej výrobků Fairtrade Obchůdku Jednoho světa
3.6.	18.00 – schůze staršovstva
7.6.	Sborový zájezd do Chebu – odjezd od KD v NM v 5.00 hodin

Bohoslužby květen

3.5. Ondřej Ruml

10.5. Daniel Ženatý

17.5. Debora Rumlová – bohoslužby pro malé i velké

24.5. Ondřej Ruml – svatodušní svátky

31.5. – Daniel Ženatý

7.6. – Vojtěch Hrouda

Co jsem se (zatím) naučil o kaplanství

Od února letošního roku podstupuji povinný „kaplanský kurz“ (tedy přesně Kvalifikační kaplanský kurz, který je povinným vzděláním kaplana Diakonie ČCE). Jsem v necelé polovině tohoto kurzu (je povinných 7 z 8 dvoudnů a na závěr závěrečný výstupní trojdenní kurz; a k tomu 30 hodin praxe – z toho 10 hodin u kaplana Diakonie a potom praxe v dalších zařízeních sociální služby) a musím s radostí konstatovat, že je to kurz užitečný.

Už samotné prostředí Diakonické akademie (v ústředí Diakonie v Belgické ulici na pražských Vinohradech) je velmi příjemné a zabezpečení stejně tak (první den jsem si nesl s sebou svačinu a přemýšlel jak vydržím po poledni bez kávy, když jsem na cestu vyrážel už před pátou ranní), abych zjistil, že káva i něco k ní je promptně doplňováno a k dispozici. V kurzu je nás 10 – několik farářů a dvě farářky, ale také pastorační pracovnice a kaplanka.

První dva dny nás Eva Provazníková uváděla do sociální práce („Když už jste těmi kaplany, měli byste znát aspoň trochu terminologii a kompetenci sociální práce“). Dozvěděli jsme se také další rámec sociální práce a pomáhajících profesí. Cílem podle přednášející v sociální práci je „spokojený klient“ a podmínkou toho, je ale znát také hranice – své pomoci a práce i sebe samotného. A každý, kdo působí v sociálních službách, by měl být schopen poskytnout základní sociální poradenství. Cílem je v ideálním případě podpora (nikoli péče), odpovědnost zůstává na klientovi. Forma kurzů je často interaktivní, dochází na dotazy, diskuse, zkušenosti z praxe. Jednou z opakujících se otázek nás frekventantů je, jak přednášející vidí kaplana a jak by jej definoval. Mgr. Provazníková kaplana definovala jako „člověka, který je pro silné chvíle, stavy...“ Zdůrazňovala nám neutralitu v rodinných vztazích.

Další kaplanský dvouden začal Marek Drábek, katolický nemocniční kaplan. Podle něj je kaplan „člověk, který pracuje se spiritualitou jednotlivce, skupiny a firemní kulturou.“ Připomněl dějiny křesťanského vztahování se k nemoci, nemocným a zdraví. Ve středověku byla péče o nemocné brána jako náboženský úkon. Ke každému klášteru patří také špitál. Církev rozvinula charitní práci, ale ne model zdraví. Teologie zdraví se objevuje až relativně nedávno (v druhé polovině 20. století).

V samotné kaplanské práci doporučoval postup od rozhlédnutí se (pomoci klientovi popsat svou situaci, ptát se ho, jak se v ní cítí, pomoci pojmenovat jeho situaci a problém, ovšem taky třeba přeformulovat je z kaplanské perspektivy, ale vracet se stále ke klientovi a jeho perspektivě – v té souvislosti poutavě mluvil o farářském a kaplanském šlendriánství, kterému daleko asi není nikdo z nás). Pochopení je zásadní a až poté může následovat jistá akce – případná pomoc a podobně.

Na půdu Diakonie naší církve nás pak vrátila Radka Včelná (kolegyně z Brna působící ale dlouhodobě coby kaplanka v Hospici ve Valašském Meziříčí). Také vyzdvihovala partnerský přístup – na klientovi dostupné úrovni, kdy je na kaplanovi, aby se jí přizpůbil. Další blok byl věnován tomu, že kaplan je na svém místě nejen pro klienty/obyvatele, ale také pro zaměstnance a rodiny klientů. To je ještě složitější disciplína. Dále se od kaplanů může čekat doprovázení a podpora v krizích, případně pak tematická setkání a rituály.

A v půli dubna jsem pak podstoupil dvoudenní kurz nazvaný Umění kaplanského rozhovoru I (vedený brněnskou psycholožkou Bohuslavou Horskou). Hned zpočátku nás uklidnila, že podle ní ke komunikaci chyby patří. A také jistá prkennost, pocit nepatřičnosti a vlastní nedostatečnosti, obavy a bezmoc. Ovšem také, že je třeba o komunikaci přemýšlet a mluvit („Bez komunikování o komunikování není možné komunikovat.“ Bohuslav Blažek). Také ona zdůrazňovala partnerský přístup, je dobré se doptávat Zdůraznila plnou přítomnost a naladění na klienta (pokud to nejde, je dobré to přiznat i navenek).

Řeč přišla také na překážky opravdového naslouchání

 DIAKONICKÁ (připravujeme si
odpověď a
neposloucháme;
AKADEMIE hledáme potvrzení svých
vlastních hypotéz; jsme nervózní z toho, co klient říká; snažíme se najít
vždy řešení a jsme tak příliš orientováni na výkon) – v té souvislosti
nám přednášející připomněla slova apoštola Jakuba – Víte, moji
milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý
k mluvení... (Jk 1,19)

Dostali jsme se také v průběhu celého kurzu k praktickému zkoušení různých situací a tomu, co s rozhovorem také souvisí - řeč těla, blízkost, postoj atd.

Čeká mě ještě umění rozhovoru II, specifika práce se seniory a s umírajícími, krizová intervence a závěrečné setkání. Trvá tak naděje, že se ještě něco (málo) naučím.

Ondřej Ruml

Schůzka k obnově kostela a presbyterny

V neděli 24. května 2026 po bohoslužbách se v presbyterně uskuteční schůzka k chystané obnově kostela a presbyterny. Na této schůzce bychom vás rádi seznámili s dosavadním průběhem příprav a také představili koncept, který připravil architekt František Brychta.

Návrh, který vznikl po diskusi s naší pracovní skupinou se zabývá obnovou celého kostela včetně presbyterny a máme ho rozdělený na čtyři části. Jedna část řeší interiér kostela, včetně elektroinstalace, ozvučení a osvětlení. Další část řeší obnovu vnějšího pláště (oprava fasády, a vnějších výplní, nátěr fasády, vrácení původní barevnosti celého objektu). Třetí část se zaměřuje na obnovu presbyterny, která je v současné době využívána pro sborové i různé misijní aktivity - jako například edukativní programy pro místní mateřské a základní školy, a také presbyternu a park využívají partnerské neziskové organizace z města. Vidíme v tom příležitost pro budování propojení s místní komunitou. Poslední část se týká nového mobiliáře do presbyterny a parku. V ideálním případě bychom chtěli řešit obnovu kostela a presbyterny v jednom kroku, tak aby práce na sebe navazovaly. Jsme si ale vědomi rizika, že se v jeden čas nepodaří sehnat peníze na kompletní obnovu (odhad dle projektového záměru 11 milionů korun), proto jsme projekt rozdělili na čtyři části tak, aby se dal uskutečnit po etapách. Prioritní pro nás jsou v tuto chvíli dvě části a to obnova presbyterny a obnova interiéru hlavní lodi. Celý projekt bychom rádi ukončili v roce 2030, ale je možné, že se některé části posunou na pozdější dobu.

Na schůzce bychom vás kromě záměru seznámili také s tím, jak plánujeme celou akci financovat.

Petr Hladík, kurátor

DOBŘÁ ZPRÁVA PRO TEBE

**Telecí,
kulturní dům**

**sobota 23.5.
16:00**

Ježíš tedy opět řekl:

*„Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce.
Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn;
bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.“ (Jan 10, 7.9)*

**Pustá Rybná,
modlitebna BJB**

**neděle 24.5.
10:00**

**Alexander Barkóci
kazatel evangelia**

Vstup volný.

Srdečně zve společenství Sboru Bratrské jednoty baptistů v Pusté Rybné.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Do příspěvků není obsahově zasahováno. Názory autorů příspěvků nejsou vždy totožné s názory redakce nebo Farního sboru ČCE v Novém Město na Moravě. Za obsah jednotlivých příspěvků odpovídají jejich autoři.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nmm@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 253070437/0600

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz